

Farní listy 7/24

V Lipníku nad Bečvou
24. listopadu 2024

List farností: Lipník nad Bečvou, Osek nad Bečvou, Týn nad Bečvou

BOŽÍ JMÉNO BUDE POSVĚCENO, KDYŽ V NÁS BUDE ZJEVNÉ NĚCO Z BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ A JEHO LÁSKY

Děkujeme, dobrý Bože, za uplynulý církevní rok, a prosíme, uváděj nás v tomto novém církevním roce trochu více do tajemství vtělení, našeho vykoupení a spásy. Děkujeme, že nám dáváš Marii jako obraz naděje, daruj nám i její důvěru.

OČEKÁVÁNÍ ROZECHVÍVÁ NAŠE SRDCE

Dopřejme naší duši, našemu srdci, v adventu, v předvánočním čekání, čas pokoje, klidu, soustředění. Pozornost a soustředěnost nás učí, oč vlastně o Vánocích běží. Být bdělý, být vzhůru, není pouze podstatou adventu. Vánoční příběh vypravuje o pastýřích u stád na betlémských stráních. Protože bděli, byla jim zvěstována radostná novina o narození Mesiáše. Ten, kdo bdí, je otevřený, je schopen vnímat tajemství, které nás rozechvívá.

*(Podle knihy Vánoční rozjímání
Anselma Grüna)*

MARIINO NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ

je jistě největším tajemstvím siónské dcery, této jeruzalémské dívky, jak ji starozákonní proroci charakterizují.

Maria je přirozená bytost, která se zrodila z naplněné lásky mezi Annou a Jáchymem. Co tedy Mariino neposkvrněné početí představuje a k čemu se vztahuje?

Boží dílo vykonané prostřednictvím Ducha svatého na mladé dívce nám především odhaluje nezměrné tajemství milosrdenství, jež se otvírá celému lidstvu. ... Bůh je svou podstatou Svatou Bytostí, je jediným Svatým. Je tím, od koho vše pochází a k němuž se vše vrací. Nabídl lidstvu spásu, která se projevila prostřednictvím Ježíšova kříže a vzkříšení. Tato spása však předpokládá Vtělení, to jest návěštve Boha mezi lidmi, Boha-Emmanuele, „Boha s námi“, který na sebe bere lidskou podobu v Ježíšovi. Vzal na sebe lidský úděl, aby vykoupil každou bytost, ale nemůže se ztotožnit s podobou člověka, který je svým tělem připoután k hříchu. Bůh nemůže přistoupit na žádný kompromis, ani se hříchem, ani se smrtí. Proto si zvolí ženu, kterou sobě zaslíbí, vyčlení stranou všeho a které připraví mimořádný úděl. Připraví ji pro vtělení. Bůh první kroky k dosažení spásy lidstva tedy činí v životě vyvolené bytosti. Milosrdenství, které chce Bůh lidstvu udělit, je vyjádřeno osvobozením od hříchu a smrti. Toto je i smyslem neposkvrněného početí Marie, která byla očištěna již v okamžiku svého početí, tj. uchráněna od všeho hříchu od samého počátku života. Výjimečná milost, která na Marii a jejím početí spočívá, čeho se jí přednostně dostalo, je vlastně určeno pro nás. Maria je majákem na konci cesty, planoucím světlem, poznáním, abychom

FARNÍ LISTY 7/2024

se nechali navštívit milosrdnou láskou. Hlásit se k vítězství lásky v Marii znamená vidět východisko z našeho hříšného stavu, růst ve víře, nechat se touto láskou navštívit a poučit, přistoupit na náročnou nápravu i vyléčení. Od pradávnych časů je tak Maria církví opěvována a nazývána Svatostánkem Živoucího Boha, Novou Archou Úmluvy. Maria je onou lidskou bytostí, která byla vybrána Bohem, aby Boha obsáhla, aby ho přijala ve svém lůně, aby jej dala lidem. Musela být odrazem čistoty, svatosti, samotné Boží dokonalosti.

*(Z myšlenek Jean-Claude Michel
Kdo jsi, Maria)*

ZVĚSTOVÁNÍ

Anděl je před mladou dívkou zjevně naplněn úctou a zachází s ní jako se světící. Gabriel, jenž přichází z nebeských výšin, tj. ze samé blízkosti Boha, chová k Marii stejnou úctu jako k božským bytostem. Ve svém pozdravu zmiňuje plnost milosti, které se jí dostalo, a vysvětluje nám tak soulad, který mezi Marií a Bohem existuje. Maria je plna milosti, která z ní činí bytost schopnou přijmout Boha. Maria našla milost pro božské Mateřství, které má prožít se vším, co obnáší.

NAVŠTÍVENÍ

Při Navštívení začne Mariina sestřenice Alžběta, prostoupená Duchem svatým, jásat. Dříve než Maria pronese svůj jásavý chvalozpěv, Alžběta prohlásí svou příbuznou za „požehnanou mezi všemi ženami“ (L 1,42). Prorocká intuice ji nutí označit Marii jako jedinou mezi ženami, „požehnanou mezi všemi ženami“. Řekne dokonce, že je požehnaná jako „je požehnaný plod jejího těla“. Alžběta chápe, že požehnání, jehož se dostalo její sestřenici, odráží život, který Bůh obnoví a je tím největším požehnáním, které může Nebeský Otec vůbec dát.

Vlivem téhož Ducha, který přebýval v Alžbětě, bude Maria chválit Boha, jenž s ní učinil „veliké věci“ (L 1,49).

**VELEBÍ MÁ DUŠE HOSPODINA A
MŮJ DUCH JÁSÁ V BOHU, MÉM
SPASITELI, NEBOŤ SHLÉDL NA
SVOU NEPATRNOU SLUŽEBNICI.
OD TĚTO CHVÍLE MĚ BUDOU
BLAHOŠLAVIT VŠECHNA POKO-
LENÍ, ŽE MI UČINIL VELIKÉ VĚCI
TEN, KTERÝ JE MOCNÝ. JEHO
JMÉNO JE SVATÉ. A JEHO
MILOSRDENSTVÍ TRVÁ OD
POKOLENÍ DO POKOLENÍ K TĚM,
KDO SE HO BOJÍ. ...**

NASLOUCHEJ

Naslouchej neúnavně. Naslouchání potřebujeme víc než kdy jindy. Naslouchat znamená přijmout druhého celým srdcem, vnímat ho a mít k tomu nastaveny všechny antény. Nasloucháme-li druhému celým srdcem, jsme jeho služebníky, musíme se stát velmi pokornými a sami se umenšit. Při naslouchání má šéf být služebníkem svých podřízených, úředníků, dělníků. Takový postoj by si měl zachovat křesťan ve vztahu k druhým, a tím pak mít blahodárný vliv na ostatní. Doma je největší, nejdůležitější žena, protože slouží nejmenším, stará se o domácnost a o děti. Buďte tedy jejími služebníky. Kněz je v kostele služebníkem těch nejmenších ve čtvrti, ve vesnici, ve farním společenství. Ten, kdo umí skutečně naslouchat, je velkou osvětlenou osobností, protože je pokorným služebníkem toho, s nímž mluví. Buďte těmi, kteří naslouchají, buďte jeden druhému služebníky. Naslouchejte opravdově. Nitrem. Nejedná se o slyšení. Při naslouchání člověk vstoupí do nitra bytosti a tím odhalí věci, které jinak nelze sdělit. K tomu je potřeba být dobře připravený a vnímavý díky modlitbě. Modlete se, modlete se. Je to prostě tak, jako když dostanete dopis. Dobře pročítat dopis znamená naslouchat, jak se za jednotlivými slovy chvěje ten nebo ta, kdo ho píše, často nečitelně nebo neobratně. Znamená to rozeznat v přerušovaných větách skrytý význam. Nakonec naslouchat sobě v absolutním tichu. Bůh tě uslyší v tichu tvé zklidněné duše.

(Guy Gilbert Srdcem k srdci)

VRAŤ SVĚTU PRAVDU, BOŽE NÁŠ

Bože, který jsi stvořil národy a všem jsi vdechl touhu žít ve cti, zbav dnešní svět toho nejhoršího: lži. Lži, která podpirá a připravuje násilí a učí lidi nenávidět se navzájem. Lži, která otravuje národy a vykopává mezi nimi propasti... I po válce si mohou národy podat ruce; mohou si sebe rytířsky vážit a navázat vztahy důvěry. Ale na bojišti lži nebude navěky důvěry ani cti; každá lež zajde, ale zůstane po ní nenávisť a opovržení; tělo se zahojí dřív než duše... Bože, vrať světu pravdu. Bude to víc než smlouva míru, bude to cennější než každé spojení. ...Neboť jenom bez lži se mohou lidé a národy dorozumět, ať mluví jazykem kterýmkoliv.

(Myšlenky Karla Čapka z Modlitby za pravdu)

SLOVO OTCE LIBORA

Milí farníci,

vstupujeme opět do doby adventní – doby radostného očekávání. Na co chceme čekat? A chceme vůbec čekat? Možná si už docela zvykáme, že čekání je přežitek. Jsme zvyklí žít v reálném čase, organizovat si život, nemarnit čas, uskutečňovat svoje představy. Určitě je to velký výdobytek moderní doby. Za mě je to ovšem zároveň docela ztráta a ochuzení. Z našeho života se vytrácí smysl pro tajemství. Obyčejný sociální rozměr, potřeba sdílet se s druhými, naslouchat jim, nechat se jimi omezovat, ale také obohacovat. Vstupovat do rozhovoru jen tak, bez konfrontace a potřeby ho vyhrát, druhého přesvědčit nebo dokonce porazit.

Advent nás zve k praxi, která je hodně stará. V podstatě jako lidstvo. Čekat naplnění zaslíbení, které dal Bůh Adamovi a Evě, když museli opustit rajskou zahradu: „pošlu vám Vykupitele.“ Co to znamená? Kdo to je? Oni nevěděli, a ruku na srdce, úplně nevíme ani my. A tak i my jsme zvaní, abychom se přidali k dramatu, kterému vznešeně říkáme dějiny spásy. Ne jako diváci s odstupem, ale jako jedni z mnoha jejich účinkujících. I my se můžeme ponořit do tajemství čekání, co že si to pro nás Bůh připravil. Já věřím, že jako dobrý Stvořitel, milující Otec, vytrvalý souputník i milosrdný Spasitel může nabídnout obrovsky moc. Zkusíme se otevřít Jeho tvořivosti a vynalézavé lásce? Nabízí se nám další šance opustit svoje představy a otevřít se představám, které má se mnou Bůh. V adventní době nás v tom podporuje příklad mnoha zajímavých osob – Zachariáše, Marie, Josefa, Jana Křtitele, abych jmenoval ty největší.

Zkusme se i my těšit, čekat, co má pro mě Bůh připravené.

o. Libor

